



هُمَا سَاكِنَانِ مَعَ أَوْلَادِهِمَا فِي قَرْيَةٍ. ايشان با فرزندانشان در روستا زندگی می کنند. (ساکن هستند، سکونت می کنند)
 عَارِفٌ أَكْبَرُ مِنَ الْأَخْوَيْنِ: عارف بزرگ تر از دو برادر است. وَ سَمِيَّةٌ أَكْبَرُ مِنَ الْأَخْتَيْنِ. و سمیه بزرگ تر از دو خواهر است.
 هُمْ أُسْرَةٌ نَاجِحَةٌ. آنها خانواده ای موفق هستند.

بَيْنَهُمْ نَظِيفٌ وَ بُسْتَانُهُمْ مَمْلُوءٌ بِأَشْجَارِ الْبُرْتُقَالِ وَ الْعَنْبِ وَ الرُّمَّانِ وَ التَّقَّاحِ.
 خانه شان پاکیزه و باغشان پر از درختان پرتقال، انگور، انار و سیب است.

حوار بین الوالد و الأولاد: گفت و گویی میان پدر و پسران

الوالد: أين ذهبت يا عارف؟ پدر: ای عارف کجا رفتی؟

عارف: إلی بیت الجد و الجدة مع صادق و حامد. عارف: به خانه پدر بزرگ و مادر بزرگ همراه با صادق و حامد.

الوالد: كيف رجعتما يا صادق و يا حامد؟ پدر: ای صادق و حامد چگونه بازگشتید؟

الأخوان: بالسيارة. دو برادر: با اتومبیل.

الوالد: لماذا ذهبتم أيها الأولاد؟ پدر: ای پسرها چرا رفتید؟

الإخوة: لمساعدة جدنا في جمع المحصول. برادرها: برای کمک به پدر بزرگمان در جمع آوری محصول.

حوار بین الوالدة و البنات: گفت و گویی میان مادر و دختران.

الوالدة: أين ذهبت يا سمية؟ مادر: ای سمیه کجا رفتی؟

سمية: إلی بیت الجد و الجدة مع شيماء و نرجس. سمیه: به خانه پدر بزرگ و مادر بزرگ همراه با شیماء و نرگس.

الوالدة: كيف رجعتما يا شيماء و يا نرجس؟ مادر: ای شیماء و نرگس چگونه برگشتید؟

الأختان: بالسيارة. دو خواهر: با اتومبیل.

الوالدة: لماذا ذهبتن أيتهن البنات؟ مادر: ای دخترها چرا رفتید؟

الأخوات: لمساعدة جدتنا خواهرها: برای کمک به مادر بزرگمان



فعل ماضی (۴)

- ۱- شما از کوه باز گشتید
 ۲- شما شروع کردید به مسابقه
 ۳- شما سخنم را با دقت شنیدید
 ۴- شما کتاب های کتابخانه را جمع کردید

*ماضی (۴)



أَنْتُمْ بَدَأْتُمْ بِالْمُسَابَقَةِ.

شما شروع به مسابقه کردید.



أَنْتُمْ رَجَعْتُمْ مِنَ الْجَبَلِ.

شما از کوه برگشتید.



أَنْتُمْ جَمَعْتُمْ كُتُبَ الْمَكْتَبَةِ.

شما کتاب های کتابخانه را جمع کردید.



أَنْتُنَّ سَمِعْتُنَّ كَلَامِي بِدِقَّةٍ.

شما سخن من را به دقت گوش کردید.

بدانیم

در درس گذشته با اول شخص جمع آشنا شدیم. ضمیر نحن به معنای ما به اول شخص جمع اشاره داشت و هر گاه بخواهیم فعل را با ضمیر اول شخص جمع بیاوریم لازم است که به فعل نیز شناسه یا ضمیری وصل شود تا با نحن هم خوانی داشته باشد. حال بگویید از میان ضمیرهای زیر کدام ضمیر مناسب اتصال به فعل است: ک - ت - نا

بله درست است «نا» به معنی ما می تواند به فعل بعد از ضمیر نحن بچسبد مثال:

نحن + خرج + نا = نحن خرجنا (ما خارج شدیم) نحن + ضرب + نا = نحن ضربنا (ما زدیم)

اما درس امروز راجع به فعل دوم شخص جمع (شما) و ضمیر آن می باشد. به یاد دارید در



فارسی «شما» هم برای دو نفر و هم برای جمع بکار می رفت. اما در عربی چنین نیست، در عربی «شما» گاهی برای دو نفر (مثنی) و گاهی برای چند نفر (جمع) چه مرد و چه زن بکار می رود.

أنتما = شما دو نفر (مذکر و مؤنث) = مثنی

أنتم = شما چند نفر (مذکر) = جمع

أنتنّ = شما چند نفر (مؤنث) = جمع

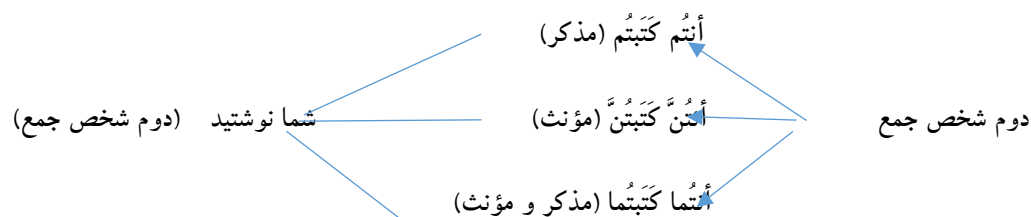
حال دقت کنید هرگاه بعد از این ضمیرها فعلی بیاید مناسب با آنها شناسه به فعل اضافه می شود.

مثلا:

أنتما + دخل + تما = أنتما دخلتُما شما داخل شدید

أنتم + رجع + تم = أنتم دخلتُم شما داخل شدید

أنتنّ + ذهب + تنّ = أنتنّ دخلتُنّ شما داخل شدید



نکته: أیها برای مذکر و أیتها برای مؤنث بکار می رود. مانند: أیها الطالب (ای دانش آموز)

أیتها الطالبة (ای دانش آموز)

مثنی و جمع أخ و أخت

مثنی أخ ← أخوین و أخوان جمع أخ ← إخوة

مثنی أخت ← أختان و أختین جمع أخت ← أخوات

پاسخ تمرین اول - صفحه ۶۹

۱. غلط ۲. غلط ۳. درست ۴. درست

پاسخ تمرین دوم - صفحه ۷۰



۱- ای دو دختر، چطور درستان را خواندید؟ (قَرَأْتُمَا)

۲- ای دانش آموزان برای چه درهای کلاس ها را باز کردید؟ (فَتَحْتُمُ)

۳- ای خانم ها، آیا صدای بچه هایتان را شنیدید؟ (سَمِعْتُنَّ)

۴- ای استاد، آیا به من اجازه ی صحبت دادید؟ (سَمَحْتَ)

پاسخ تمرین سوم-صفحه ۷۰

۱- او نخواند. ۴- شما شروع کردید.

۲- شما شنیدید. ۵- شما نرسیدید.

۳- شما اجازه دادید. ۶- شما نبریدید.